

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En ziet, Ik kom haastiglijk; en Mijn loon is met mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn.

OPENB. 22 : 12.

No. 1.	1 Januari 1909.	14de Jaargang.
--------	-----------------	----------------

DE BOODSCHAP VAN HET „MORMONISME” AAN DE WERELD VAN DEZEN TIJD.

Door DR. JAMES E. TALMAGE, F. R. S. E.

Het volgende artikel is een uittreksel eener redevoering door Dr. Talmage gehouden op het Parlement van Godsdiensten te Montclair, New Jersey, Zondag 9 Augustus 1908. De voornaamste godsdiensten der wereld waren vertegenwoordigd.

Het „Mormonisme” beweert in waarheid een boodschap te zijn — een boodschap van blijde tijdingen voor de hedendaagsche wereld. Zijn doel is vrede op aarde en een welbehagen in de menschen. Zijne prediking is een uitnoodiging, geen dwang; het wachtwoord ervan is de vrije wil van den mensch. De wapenen waarvan het gebruik maakt zijn redeneering en overreding; onbekrompenheid en verdraagzaamheid zijn het schild en de beschutting. Zijn strijd is tegen dwaling en zonde; zijn doel is veredeling der menschheid.

De naam waaronder het algemeen bekend is, is niet zelf gekozen, maar is gegeven door tegenstanders. De organisatie, waardoor dit Evangelie aan de wereld verkondigd wordt is „De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen”. De bijnaam „Mormoon” die gegeven is aan de Kerk heeft betrekking op een boek dat gepubliceerd is onder den naam „Boek van Mormon”. Dit boek geeft voor een geschiedkundig en schriftuurlijk verslag te zijn, een beschrijving van de oorspronkelijke bewoners van het westelijk halfronde, en het stond tot die oude volken in dezelfde betrekking als de Heilige Bijbel tot de volken van het

Oosten. Een van de laatste schrijvers van die oude geschriften was de Nephitische profeet, priester en krijgsman, Mormon; en daar de tegenwoordige vorm van het boek voornamelijk het gevolg is van den arbeid van dezen vroegeren samensteller, zoo wordt het boek naar zijn naam genoemd.

Het noemen dezer Kerk met den naam „Mormoon” wordt door het volk niet kwalijk genomen; het wordt echter als verkeerd beschouwd, omdat een belangrijk misverstand door dien verkeerden naam veroorzaakt kan worden. Deze Kerk is niet de Kerk van Mormon, noch van eenig ander sterveling; zij kan juist zoo goed genoemd worden, de Kerk van Nephi of van Alma, van Joseph Smith of van Brigham Young, als van Mormon. Hare hooge aanspraken worden door haren waren naam duidelijk: „De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen”.

Desniettegenstaande is zij bekend als de „Mormoonsche” Kerk; en hare boodschap aan de wereld van dezen tijd wordt door de wereld „Mormonisme” genoemd.

Maar „wat is er gelegen in een naam? Dat wat wij een roos noemen, zou juist zoo aangenaam rieken als met een anderen naam”. Aldus zong eenmaal iemand die de voornaamste van de Engelsche dichters genoemd werd; en zijne woorden zijn tenminste in dit geval waar, dat waarheid, alhoewel verkeerd genaamd, beter is dan dwaling waarvan de naam juist is.

Zooals de Kerk van Jezus Christus in haren naam en aanspraken voorgeeft, is het evangelie van het „Mormonisme” uitsluitend Christelijk in leer en in geloofsbelijdenis. Zij vereert den mensch Jezus als den God Christus; zij erkent Zijn aardsche leven, Zijn verzoenend sterven en Zijne opstanding uit het graf als werkelijke feiten. Zij erkent hem als een van de Heilige Drieënheden, en erkent Zijne verhouding als de Zoon van God.

Dit is de verklaring uitgesproken in de geloofsbelijdenis der Kerk: „*Wij gelooven in God, den eeuwigen Vader, en in Jezus Christus, Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest*”.

In dit opzicht is de „Mormoonsche” theologie in overeenstemming met het evangelische Christendom in het algemeen, verschillende alleen, zoo er verschil is, in eene nauwgezette, letterlijke opvatting van de individueele persoonlijkheid van ieder lid der Godheid. Wat anders dan heeft het „Mormonisme” der wereld te geven in betrekking tot zijne opvatting van God en de Godheid, behalve hetgeen de wereld reeds heeft? Hoor gij de boodschap:

De God die tot Adam en tot Noach sprak, de God van Abraham, Izak en Jakob, spreekt van daag. Zijne profeten zijn niet dood; Zijne stem heeft niet opgehouden. Zoo heilig als de Schriften

van het verleden zijn, toch kan de canon van goddelijke openbaring niet vol zijn en zal dit nooit wezen.

In dezen tijd van strijd en voltooiing waar de snaren der windharp gelijkluidend met de muziek van vooruitgang weerklinken, waar iedere dag zijn reeks heeft van nieuw gevondene waarheden en meerdere wijsheid in de aanwending van lang gekende waarheden, zijn de menschen vooruitgaande in hunne kennis van het wezen en de eigenschappen van God, evenals in hun begrip Zijner werken.

Het „Mormonisme” omvat het geheele plan der goddelijke ontwikkeling. Het predikt vooruitgang en ontwikkeling; het beschouwt den sterfelijken mensch als de geestelijke afstammeling van den Eeuwige. Het bevestigt, dat wij zijn geboren in de linie der Goden, dat het schepsel mensch, het kind der Godheid is, en dat de menschheid tot goddelijkheid kan opklimmen. Het „Mormonisme” verklaart onbegrensde mogelijkheden voor menschelijken vooruitgang; het beweert dat er een onmiddellijke en nauwe verwantschap bestaat in betrekking tot de verhouding van den mensch tot de Godheid; — dat de mensch in waarheid het kind van God is, en dat volgens alle bekende natuurwetten het kind naar den rang en de macht van zijnen vader mag streven en deze kan verkrijgen.

Als de boodschap van het „Mormonisme” waar is, dan kan de zwakke sterveling van heden, den toekomstigen profeet, apostel God, zijn. Het „Mormonisme” bevestigt de ingeboren macht in den mensch om eindeloos en eeuwig te groeien, vooruit te gaan, te ontwikkelen. Het ziet in het kind den verheerlijkten God.

Het „Mormonisme” leert en bevestigt als een goddelijk besluit de wet der natuur — „ieder naar zijnen aard”, den mensch erkennende als de onmiddellijke afstammeling van God, verkondigt het hem de mogelijkheden van nimmer eindigende ontwikkeling; zijn grondtoon is: „zooals de mensch nu is, was God eenmaal; zooals God is, kan de mensch worden”.

Zooals de kruipende rups de schoone vlinder wordt, zooals de kruipende larf ontwikkelt in de kapel, zoo kan de sterfelijke mensch opgroeien tot een eeuwig God. Laat ieder mensch zichzelf kennen; het kind van God, een God in wording.

Het „Mormonisme” verkondigt een voorbestaan van den geest, een kindsheid vóór den tegenwoordigen sterfelijken staat der jeugd, een voorbijgegane eeuwigheid door de sterfelijkheid verbonden met de eeuwigheid van de eindeloze toekomst. Het verkondigt, dat het aardse leven een noodzakelijke opleiding is voor de eeuwig mogelikheden die nog te komen zijn.

Het „Mormonisme” beweert, dat geen daad van een mensch,

hetzij goed of kwaad, nalaat een kenteeken te maken — haar kenmerk van goedheid of van kwaad — zooals de daad zal doen zien. Met niet minder zekerheid verklaart het, dat de mensch, indien hij wil, verlatende de dwalingen van het verleden tot hooger en nog hooger dingen kan opklimmen.

Het „Mormonisme” is het Evangelie van optimisme, het verleden gebruikende als een aansporing tot verbetering in het heden, aanmoedigende tot handelen en verkondigende een zekere overwinning in de uitvoering voor de dapperen. „Het „Mormonisme” beschouwt zonde met geen goedkeuring of verdraagzaamheid; maar beschouwt den zondaar met verdraagzaamheid, barmhartigheid en inspireerende aanmoediging.

Het „Mormonisme” erkent en bevestigt een verschil tusschen zedelijkheid en godsdienst. Het geeft een ieder persoon een volle erkenning zijner deugden, en leert dat geen mensch van goede zeden gedoemd zal worden, om in de toekomst gemeenschap te hebben met onzedelijken en goddeloozen, omdat hij nalatig was in dit leven godsdienst te belijden. Het „Mormonisme” verschaft geen onderscheiden hemel en hel, aan den een of den ander, waarheen iedere ziel verwezen is. Het verkondigt voor de ziel een toekomstigen staat van oneindige afdeelingen, waarin ieder individu eene plaats zal vinden zooals zijne neigingen en toebeidselen zullen vereischen.

Het „Mormonisme” verklaart, dat de God van Israël regeert in hemel en op aarde; dat hij gemeenschap heeft door onmiddellijke openbaring met zijn gekozen profeten in dezen tijd; dat Hij de God is van het heden, zooals Hij erkent wordt te zijn de God van het verleden.

Het „Mormonisme” erkent de geldigheid en waarde der aardsche regeeringen. Het buigt voor de autoriteit van rechters, gouverneurs, presidenten, koningen en keizers, in alle zaken van wereldsche regeeringen; en het verlangt van zijne volgelingen nadrukkelijke gehoorzaamheid van de wetten van het land waarin zij leven. Maar het verklaart de onvervreembare rechten van vrijheid van geweten en handhaaft den onbelemmerden vrijen wil van den mensch in alle zaken van geloof. Inzoverre als de uitoefening van iemands godsdienst en geloof niet met de vrijheid van anderen in botsing komt, verlangt en verdedigt het „Mormonisme” persoonlijke vrijheid.

Het „Mormonisme” erkent God en Zijnen Christus als de belichaming van de hoogste macht en autoriteit in de wereld in dezen tijd. Het bevestigt, dat alle gevestigde regeeringen en alle wettelijke verbintenissen onder de menschen geldig en bindend zijn, in betrekking tot hun aardschen duur; maar het verklaart,

dat geen overeenkomst, verbintenis of verdrag, gemaakt door en tusschen menschen volgens den grondslag van wereldsche volmacht alleen, geldig kan zijn over het graf. Het erkent de autoriteit van hemelsche macht, en bevestigt dat de autoriteit om in den naam van God te handelen, aan den mensch is overgedragen, welke volmacht bindend is voor tijd en eeuwigheid.

Het „Mormonisme” erkent en eerbiedigt de oude Schriften als in den Heiligen Bijbel vervat. Het erkent en verdedigt den Heiligen Bijbel, in zooverre als het verslag juist vertaald is; maar het verklaart, dat andere geschriften mogelijk zijn, en in ondersteuning van deze aanspraak geeft het „Het Boek van Mormon” — een verslag van de opkomst, het verval en den ondergang der Nephitische en Lamanitische natiën die voorheen dit Amerikaansche werelddeel bewoonden; en de „Leer en Verbonden” — een boek van nieuwe openbaring en onderricht aan de herstelde Kerk.

Als gezegd, het „Mormonisme” neemt het verslag aan van de aardsche geboorte, leeftijd en verzoenend sterven van Jezus den Christus. Het zegt verder, dat de tweede komst van den Christus tot de aarde nabij en zeker is. Zijne boodschap aan de wereld van dezen tijd is, bereidt u, bereidt u, want het koninkrijk der hemelen is nabij.

Ik leg u voor „de artikelen des geloofs”, behoorlijk aangenomen en bevestigd als een gids in zaken van geloof en handeling, door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen:

1. Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader, en in Jezus Christus, Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest.

2. Wij gelooven dat de mensch voor zijne eigene zonden gestraft zal worden, en niet voor Adams overtreding.

3. Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

4. Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1e. Geloof in den Heere Jezus Christus; 2e. Bekeering; 3e. Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4e. Oplegging der handen voor de Gave des Heiligen Geestes.

5. Wij gelooven dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen, van degenen, die de autoriteit bezitten, om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

6. Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten, enz.

7. Wij gelooven in de gaven van talen, profetieën, openbaringen, gezichten, gezondmakingen, uitlegging der talen, enz.

8. Wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, in zooverre als hij nauwkeurig vertaald is; wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord van God.

9. Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God.

10. Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der Tien Stammen, dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en hare paradijsheerlijkheid zal ontvangen.

11. Wij eischen het recht, om den almachtigen God te dienen volgens de ingeving van ons geweten, en kennen alle menschen hetzelfde recht toe; laat hen aanbidden hoe, waar, of wat zij ook willen.

12. Wij gelooven onderdanig te moeten zijn aan Koningen, Presidenten, Heerschers, en Vorsten, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.

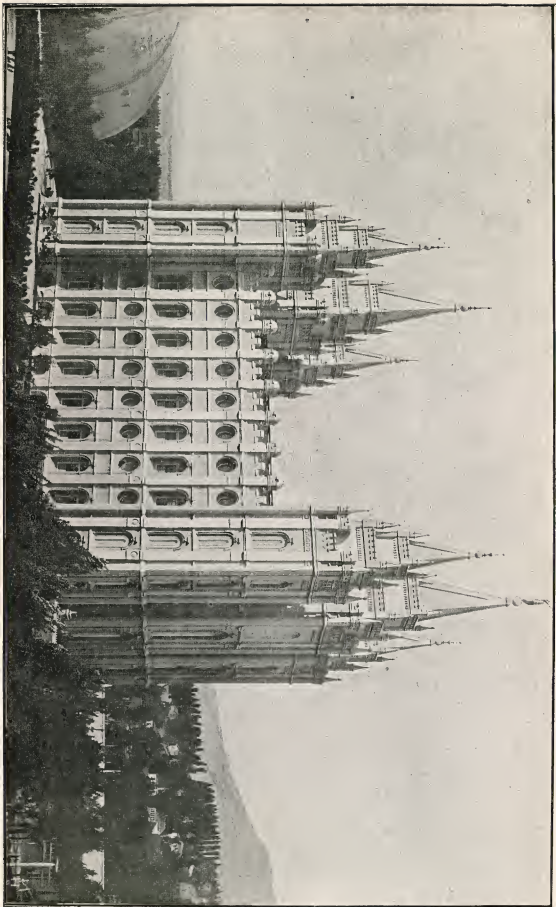
13. Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en in goed doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen, „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn, alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijk, liefelijk, of goed, of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.

Het „Mormonisme” erkent de Joodsche Schriften als canoniek, en beweert dat God tot de vroegere profeten gesproken heeft. Het verklaart verder, dat een groote afval heeft plaats gehad zooals voorspeld was, dat een tijdperk van geestelijke duisternis over de menschen gekomen is, en dat een herstelling van het Evangelie met het priesterschap en zijne machten een gebeurtenis dezer laatste dagen zou zijn en is. Deze Kerk verklaart, dat de voorspelde herstelling heeft plaats gehad, dat God gesproken heeft en nu spreekt in de tegenwoordige bedeeing, dat Zijne besluiten nu kracht hebben en geldig zijn, dat het recht om in den naam van God te handelen, zooals het aangetoond is door de machten van het heilig priesterschap, nu bestaat, — dat God spreekt en de mensch hoort is de boodschap van dezen tijd.

Terwijl ieder mensch zal erven en zekerlijk ontvangen de juiste belooning zijner daden, de aanneming van het Evangelie van Christus eischt vaak opoffering en zelfverloochening. De mensch die gehoor geeft aan zijne lusten, zal de bittere vruchten van die lusten ontvangen, de mensch die in deze wereld naar reinheid streeft in woord, gedachten en handel, zal de vruchten van reinheid plukken. Het „Mormonisme” verkondigt den „vastgestelden regel van het heelel” in betrekking tot de persoonlijke verantwoordelijkheid voor recht of onrecht, maar het verlangt volkomen erkenning van persoonlijke verdienste of onverdienste.

Het „Mormonisme” verkondigt aan de wereld van dezen tijd, dat Jezus de Christus tot de aarde zal terugkeeren; dat de rechtmatige Koning komen zal tot Zijn eigendom; dat de Zoon van God zal regeeren en heerschen in alles wat op de menschen betrekking heeft. De speciale verklaring van het „Mormonisme” aan de wereld van dezen tijd is, dat de komst van den Heere Jezus nabij is; dat het koninkrijk van God op aarde een zal zijn met het koninkrijk der hemelen dat komende is.

Het „Mormonisme” verlangt deugd en reinheid, matigheid

TEMPLE TE SALT LAKE CITY, UTAH.

en verdraagzaamheid. Het verklaart dat sexueele zonde alleen door moord overtroffen wordt; het verklaart, dat de aanleidende zonde van den man groter is dan die van de toegevende vrouw. Het beschouwt man en vrouw verantwoordelijk voor persoonlijke daden; maar het verontschuldigt geen man op het voorwendsel van vrouwelijke zwakheid.

Het „Mormonisme” verkondigt aan de hedendaagsche wereld een boodschap beiden oud en nieuw. Zijn boodschap is een boodschap van vrede, hoop en goeden wil. Maar dit is slechts de herhaling der boodschap van het oude Evangelie. Het „Mormonisme” is zodoende oud en nieuw; oud als de Schepper is, nieuw gelijk het werk van den Schepper iederen dag nieuw is. Het „Mormonisme” is een godsdienst volgens de tijd. Het voegt zich naar de eisch van het heden, aanhalende het verslag der Schriften van het verleden als een middel van aanmoediging, als een aansporend voorbeeld, maar ook verklarende dat tegenwoordige schriftuur en hedendaagsche openbaring een onmisbare gids tot leven is.

Het „Mormonisme” verkondigt, dat dit Westelijk werelddeel, het land van Amerika, het verkozen en aangewezen Zion is, een land gewijd aan vrijdom en goddelijke vrijheid. Het verklaart, dat geen koning hier zal regeeren, totdat de Koning der koningen tot zijn rijk zal komen. Het verschaft een tehuis aan iedere reiziger, een schuilplaats voor iederen uitgeworpene, onder voorwaarde dat hij waardig en ernstig is.

Het „Mormonisme” noodigt krachten en goede voornemens van ieder klimaat uit; het spreekt het woord van welkom tot iederen zoeker van het goede.

Het ondersteunt en verdedigt de instellingen der natie; het plaatst vaderlandsliefde boven partijschap, het begraaft politiek onder beginselen; het erkent de menschen alleen wanneer zij staan voor zedelijkheid en recht.

De boodschap van het „Mormonisme” aan de wereld van dezen tijd is, dat Eloheim gesproken heeft, dat Jehova sprekende is; de komst des Heeren is nabij.

Imp. Era.

DE SALT LAKE TEMPEL.

In deze laatste dagen heeft de Heere weder openbaringen gegeven in betrekking tot het bouwen van tempels. Tempels zijn gebouwen aan den Heere gewijd, waarin verordeningen bediend worden tot het geluk en de zaligheid van de menschen. In de dagen van Israël was er een tabernakel en later een tempel, waarin offeranden en alle toenmaals geopenbaarde en noodige verorde-

ningen verricht werden. In deze dagen, nu de volheid van het Evangelie hersteld is, wordt de doop voor de dooden, het voltrekken van huwelijken en verdere geopenbaarde en noodige verordeningen verricht tot heil der menschen, zoowel levenden als dooden.

Alhoewel er vaak veel gesproken en geschreven wordt over hetgeen in den tempel verricht wordt, zoo kunnen wij echter getuigen, dat alles wat daar gedaan wordt rein en heilig is en strekt tot verbetering en veredeling der menschen.

Wanneer er geen tempels waren, dan ontvingen de mannen Gods op bergen die verordeningen of openbaringen welke noodig waren. Wij lezen vaak in de schriften, dat mannen Gods, zooals een Mozes, Elia en ook Christus, op een berg gingen, om gemeenschap met God of hemelsche wezens te hebben. Nu in deze de laatste dagen, nu de volheid van het Evangelie, het priesterschap en de verordeningen voor levenden en dooden hersteld en geopenbaard zijn, heeft de Heere ook openbaringen gegeven voor het bouwen van tempels.

Er zijn nu in Utah vier tempels. Een te St. George, een te Logan, een te Manti en een te Salt Lake City. Hiernevens geven wij eene afbeelding van den tempel te Salt Lake City. Den hoeksteen van deze tempel werd gelegd op 6 April 1853 door President Brigham Young. Op 6 April 1893 werd deze tempel ingewijd, zoodat men veertig jaren met den bouw bezig geweest is. Het is een wonder van bouwkunde en vele personen komen van heinde en ver, om dit gebouw te bezichtigen. Dit gebouw heeft ongeveer 5 millioen Dollars gekost. De buiten muren zijn van wit graniet, dat ongeveer twintig mijlen van Salt Lake City uit de bergen gehouwen is. De lengte is honderd zes en tachtig voet en de breedte negen en negentig. De midden-toren is 210 voet hoog en met de spits inbegrepen $222\frac{1}{2}$. De hoogte der midden-westtoren is 204 voet, met spits 219. De hoogte der zijtorens, de spits inbegrepen, is 200 voet aan de oostzijde en 194 voet aan de westzijde. De dikte der beneden muren is negen voet en der bovenmuren zes voet. De fundeering is zestien voet dik. Op den middentoren aan de oostzijde staat het beeld van den engel Moroni. Dit beeld is 12 voet en $5\frac{1}{2}$ eng. duim hoog. Dit beeld is een zinnebeeldige voorstelling van den engel Moroni, een bazuin blazende, als zinnebeeld van de herstelling van het Evangelie in deze de laatste dagen. Het is gemaakt van geslagen koper en met zuiver bladgoud verguld.

Het inwijdingsgebed geschiedde door President Wilford Woodruff. George Q Cannon en Joseph F. Smith waren zijn raadgevers.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:

SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:

WM. J. DE BRIJ.

DE TOESTAND DER ZENDING.

Met dit nummer der „Ster” wordt het ons een aangename taak voor onze lezers een kort overzicht van de Zending gedurende het afgelopen jaar te schetsen. Bij den aanvang van dit jaar nemen wij de gelegenheid waar al onzen broeders en zusters en vrienden een gelukkig en voorspoedig Nieuw Jaar recht hartelijk toe te roepen. In het jaar dat nu voorbij is hebben allen natuurlijk verscheidene ondervindingen gehad. Maar van welken aard die ook mogen geweest zijn, zullen ze ter verbetering strekken indien men die lessen ter harte wil nemen.

Gedurende het jaar 1908 werd in verschillende opzichten merkbare vooruitgang gemaakt. Het aantal zendelingen is iets toegenomen, en wegens de toename in het aantal zijn er verscheidene nieuwe arbeidsvelden geopend. Voornamelijk is het aanvaarden van het werk te Rijssel, (Lille) Frankrijk, alwaar een paar zendelingen sedert enkele maanden werkzaam zijn. Deze zijn de eerste zendelingen om in dat land te gaan arbeiden voor vele jaren. In het laatste anderhalf jaar zijn er elf nieuwe arbeidsvelden geopend. In de meesten dezer zijn sommige vruchten reeds merkbaar, met gunstige vooruitzichten.

Omtrent het midden van het jaar is het boek „Leer en Verbonden” in 't Hollandsch verschenen. Dit heeft veel geholpen om degenen die het gelezen hebben te versterken in hun getuigenis in de kennis van het Evangelie. Benevens de verscheidenheid van traktaten en boeken voorhanden, hebben we ook enkele kleine boekjes laten drukken in 't Hollandsch. Voor het Franschsprekende gedeelte zijn er thans in voorraad, benevens de traktaten reeds in gebruik eene nieuwe uitgave van het Boek van Mormon, eene verzameling van eenige openbaringen van het Boek „Leer en Verbonden” en een boekje over het Boek van Mormon.

De pogingen gedaan door de zendelingen om het zaad van het Evangelie te verspreiden en in de harten der menschen te doen ontkiemen, kunnen eenigszins begrepen worden als men beseft dat gedurende het jaar ongeveer 480,000 traktaten en 32,500 boeken uitgedeeld zijn; dat 115,000 huizen van vreemdelingen werden bezocht met het eerste traktaat, en dat de zendelingen 56,000 Evangelie-gesprekken met vreemdelingen hebben gehad. In sommige plaatsen en kringen bestaat er veel vooroordeel

tegen deze leer, meestal verwekt door sommige christelijke (?) leeraars, die het negende gebod overtreden, en vele onwaarheden, gemengd somtijds met een weinig waarheid aangaande het „Mormonisme” verspreiden. Toch strekken hunne pogingen in 't algemeen ten voordeele van dit werk.

Naar ons oordeel worden de leden der Kerk over het algemeen standvastiger in het verbond en getrouwer in het nakomen van al de daaraan verbonden plichten. Dit is zooals het behoort te zijn. Vooruitgang is het wachtwoord van het Evangelie. Ofschoon de maatschappelijke toestand niet erg rooskleurig is geweest, toch zijn de heiligen in 't algemeen ten minste een weinig vooruitgegaan op het maatschappelijk gebied en hebben hun deel ook gedaan in den vooruitgang van het werk des Heeren. Voor hunne getrouwheid worden zij gezegend, en het is ons ernstig geloof en vurige bede, dat God ze in de toekomst nog grootere zegeningen zal schenken. De Zondagsscholen en Zustersvereenigingen gaan met vaste schreden voorwaarts. Sedert den aanvang van het jaar zijn er 7 nieuwe Zondagsscholen begonnen.

Bij dit nieuwe jaar verschijnt de „Ster” in eene nieuwe kleeding. Wij hopen dat de inhoud juist zoo bevredigend en opbouwend zal bevonden worden als het uitwendig aantrekkelijk is. In het afgelopen jaar is er een aanmerkelijke toename van intekenaren. Hoe wijder de kring van lezers hoe beter kan de „Ster” haar doel bereiken, namelijk om de beginselen van licht en waarheid te verspreiden. Daarom verzoeken wij onzen lezers hunne beste pogingen te besteden om nieuwe abonnés te verkrijgen en aldus te helpen in de verkondiging van deze boodschap.

Voor ons ligt het nieuwe jaar vol van beloften. Door met geloof en vastberadenheid voort te gaan in den strijd des levens, zal de belofte eens werkelijkheid zijn. Als wij de waarde van het Evangelie beseffen, wordt het ons aangenaam de geboden van God te onderhouden en dus de vruchten des Geestes in ons leven te betoonen. De Almachtige heeft ons zooveel gegeven. Zouden wij onze dankbaarheid niet betoonen door ons toe te wijden aan Zijn werk? Zouden wij niet in ootmoed voortgaan kuisch, eerlijk, en oprecht te leven voor Hem? Zouden wij ons niet onthouden van nadeelige dingen voor het lichaam, zooals sterke en verhittende dranken en tabak, en die spijs en drank gebruiken welke onze lichamen zal versterken? Zouden wij den Heer niet gedenken in het offeren in den tijd ervan van de tiende onzer inkomsten en de vastegaven, tot de opbouw en vooruitgang van Zijn werk en het helpen der behoeftigen? Al deze voorschriften zijn van den hemel geopenbaard voor den vooruitgang en de ontwikkeling der Heiligen Gods.

De prediking van het ware Evangelie in dit verleden jaar is gevolgd door goede vruchten. Toch is er ruimte voor nog meer succes en gevolgen in de toekomst, want „het veld is wit tot den oogst,” daarom is het noodig voor iedereen die daartoe gemachtigd is „zijne sikkel met alle macht te zwaaien,” opdat hij de op hem rustende verantwoordelijkheid zal vervullen, en eeuwige schatten verwerven. Er is werk voor allen, oud en jong, werk in overvloed, om het Koninkrijk Gods te helpen verbreiden. Laat ons daarom allen in eensgezindheid en ernst voortgaan schouder aan schouder den strijd tegemoet, opdat de waarheid overal eene heerlijke overwinning zal behalen.

S. Q. C.

DE GEEST VAN DEN MENSCH IS ONSTERFELIJK.

Er zijn personen die gelooven, dat de geest van den mensch sterft wanneer het lichaam den dood ten prooi wordt, en met de opstanding der dooden wordt deze geest weder in het leven hersteld. Volgens hunne stelling heeft deze opstanding echter alleen betrekking op de rechtvaardigen, want de goddeloozen willen niet opstaan, maar lichamelijk en geestelijk dood blijven.

Wanneer wij hunne argumenten nauwlettend onderzoeken, dan zal men spoedig zien, dat zij tot deze gevolgtrekking zijn gekomen, omdat zij niet weten, wat de toestand is van den geest in den tijd tusschen den dood van het lichaam en de opstanding en duidelijk inzien, dat de stelling van vele christenen, dat na den dood dadelijk de geest naar hemel of hel verwezen wordt, onschriftuurlijk is. Wij besluiten, dat de christenwereld is afgedwaald van vele groote waarheden en zoo ook onkundig is met betrekking tot het leven hiernamaals; maar dit moet ons des te meer aansporen voorzichtig den Bijbel te onderzoeken en zijne uitspraken aan te nemen, opdat wij allen tot de waarheid mogen komen. De Bijbel leest duidelijk, dat de geest van den mensch onsterfelijk is en wat zijn toestand zal zijn na den dood.

Soms heeft men geen goed begrip van het woord geest of ziel. In den Bijbel wordt de mensch, dat is geest en lichaam vereenigd, ziel genoemd. Gen. 2: 7. Soms wordt de geest alleen met den naam van ziel aangeduid. Matt. 10: 28. Soms spreken de menschen wel eens over ziel en bedoelen dan het beginsel van leven bijv. „er is geen ziel in”, of „de ziel is eruit”. Zoo kan men over den mensch spreken en dan bedoelen geest en lichaam vereenigd, òf den geest, òf het lichaam alleen. Personen die in de onsterfelijkheid van den geest gelooven, zeggen vaak, hij is dood, bedoelende het lichaam; soms zeggen zij: „alhoewel hij gestorven is (lichamelijk) zoo weten wij, dat hij leeft (als geest blijft voortleven).

Hetzelfde is het geval met de uitdrukking „sterven”. Als men, zegt: „Hij sterft” of „hij is gestorven” dan heeft dit betrekking op het lichaam; het sterven of dood zijn, kan ook wel betrekking hebben op een toestand waarin iemand verkeert. Men hoort soms zeggen: „Hij is een dood wezen” of iets dergelijks. Men kan „der zonde dood zijn, maar Gode levende”. Rom. 6: 11. Men kan dood zijn door zonde of misdaden. Ef. 2: 1, 5. Het is duidelijk, dat hiermede een toestand van den mensch, — als geest en lichaam of als geest — bedoeld wordt. Zoo kan ook het lichaam dood zijn de geest levende — voort blijven bestaan als een wezen — en toch dood zijn in betrekking tot waarheid, gerechtigheid enz. — dit dood zijn heeft dan betrekking op den toestand van den geest. Als deze dingen niet in het oog gehouden worden, dan kan men tot dwaling geraken.

Wij halen deze punten aan omdat personen die niet in de onsterfelijkheid gelooven, aldus redeneeren. Men zegt bijv. over Stefanus sprekende: „Wie werd begraven?” Niet slechts het omhulsel van Stefanus, maar de eigenlijke Stefanus zelf.” Hoe eenzijdig die redeneering is in zulke gevallen als dat van Stefanus, wordt ons duidelijk als wij Hand. 7 vers 59 lezen. Stefanus zegt: „Heere Jezus! ontvang mijnen geest”. Stefanus geloofde dus zekerlijk in de onsterfelijkheid van zijnen geest en gaf die over aan de hoede van Jezus. Als de geest zou sterven met den dood van het lichaam, dan was dat niet noodig geweest, want iets dat dood is zal men toch niet aan Jezus overgeven en Jezus kan niet iets ontvangen wat niet bestaat. De menschenlijke geest moet dus iets zijn, moet een bestaan hebben en blijven leven na den dood van het lichaam.

Jezus zeide ongeveer hetzelfde als Stefanus. Hij zeide: „Vader! in uwe handen beveel Ik mijnen geest”. Lukas 23: 46. Zijn geest is niet gestorven, maar bleef leven; en als den dood of het sterven van Jezus alleen op Zijn lichaam betrekking had, waarom kan dat dan niet het geval zijn met Stefanus en andere personen? In Openb. 1: 18 staat: „Ik ben dood geweest”, dit heeft betrekking op het lichaam van Jezus. In Rom. 6: 9 lezen wij: Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de dooden, niet meer sterft, de dood heerscht niet meer over Hem”. Dit zegt duidelijk, dat Christus gestorven is en opgewekt; dit heeft alleen betrekking op Zijn lichaam en niet op Zijnen geest. Maar, zult gij zeggen, waarheen ging dan de geest van Jezus na den dood van Zijn lichaam? Het antwoord wordt duidelijk door Petrus gegeven in

Pet. 3 vers 18,19. Wij lezen als volgt: „Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood

in het vleesch (de geest is dus niet gedood, maar bleef leven) maar levend gemaakt door den Geest; in Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft". Dit henengaan kan alleen op den geest van Jezus betrekking hebben, daar Zijn lichaam in het graf lag en bleef liggen tot de opstanding. Als geest of met andere woorden, de geest van Jezus heeft na den dood van het lichaam aan geesten gepredikt die in een gevangenis of strafplaats waren. Wat anders kunnen deze geesten geweest zijn, dan de onsterfelijke geesten van menschen wier lichamen dood waren, zooals het lichaam van Jezus dood was? Het 20ste vers zegt duidelijk, dat „die geesten eertijds (vroeger, toen zij in het lichaam waren) ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water". Dit laatste „zielen" heeft betrekking op Noach en zijn familie, dus lichamen en geesten vereenigd. Kan het nog duidelijker uitgedrukt worden?

Maar, zal men zeggen, wordt het Evangelie dan aan dooden gepredikt? Petrus zegt dat zeer duidelijk in I Petrus 4: 6: „Want daartoe is ook de dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den geest". Als dood zijn, sterven of iets dergelijks, steeds beteekent, dat geest en lichaam beiden sterven, wanneer het lichaam sterft, dan is deze tekst niet te verklaren. Het Evangelie kan niet gepredikt worden aan iets dat niet bestaat of dood is, dus niet aan doode geesten; die kunnen ook niet geoordeeld worden, want zij zijn eenmaal dood en het oordeel maakt geen verschil, en toch zegt vers 5, dat „de levenden en de dooden" geoordeeld worden.

Nee, de verklaring is eenvoudig. De dooden — dat is personen wier lichamen dood zijn — zooals dit met Jezus het geval was — wordt het Evangelie gepredikt — dat is aan hunne geesten, zooals ons een voorbeeld is gegeven van de menschen die in den tijd van Noach geleefd hebben. Aan hunne geesten is door den geest van Jezus het Evangelie gepredikt, opdat zij zouden leven „naar God in den geest". Let er wel op, niet levend gemaakt worden, niet leven in God of door God, maar „naar God", volgens Gods wil leven als geesten, door de aanneming van het Evangelie, dat hun gepredikt wordt.

Gedurende den tusschentijd — de tijd tusschen dood en opstanding — verblijft de geest van den mensch in het geestenrijk of den geestenwereld; en is in die plaats of toestand, welke hij zich in het leven op aarde heeft verworven of waardig gemaakt. Voor zondaars is het een gevangenis, een plaats van straf en

wroeging, zooals het was voor hen die ongehoorzaam waren in den tijd van Noach. I Pet. 3 : 20. Voor geloovigen, voor goede en edele menschen is het een toestand van geluk, rust en vrede, een paradijs, zooals het voor Jezus was. Luk. 23 : 43.

Ook Paulus spreekt hier over in II Cor. 12 : 4. Ook in dien toestand of plaats is verlossing en verhooging, door het aannemen van het Evangelie, zooals reeds is aangehaald; en na de opstanding, als geest en lichaam vereenigd zijn, dan eerst volgt het oordeel, waarover in den Bijbel en in de Christen wereld gesproken wordt en zal een ieder geoordeeld worden naar zijne werken. Openb. 20. In Openb. 6 : 9, 10 lezen wij als volgt: „En toen het vijfde zegel geopend werd, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden. En zij riepen met groote stem, zeggende: Hoe lang, o, heilige en waarachtige Heerscher! oordeelt en wreekt gij ons bloed niet van degenen, die op de aarde wonen.” Dit „zielen” kan alleen betrekking hebben op de geesten, het zegt: „de zielen dergenen, die gedood waren”, dus de zielen, of geesten in dit geval, waren niet gedood, maar wel de lichamen. Die geesten riepen met groote stem; dit zou niet gezegd worden als ook die geesten dood waren. In vers 11 lezen wij dat hun lange witte kleederen gegeven werden. De lichamen waren in het graf, dood, gestorven, en als de geesten ook in dien toestand verkeerden, dan zou het dwaasheid zijn, iets dat dood is, of niet bestaat kleederen te geven, of een belooning, en er tegen te zeggen: „nog eenen kleinen tijd te rusten”.

In Openb. 20 : 4 lezen wij: „en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren”. De zielen waren dus niet onthoofd, maar wel de personen aan wie die zielen of geesten toebehoorden, en die waren zichtbaar en bestonden dus. Deze zielen behoorden ook tot de dooden, dat is tot degenen wier lichamen dood waren, maar hunne geesten werden met hunne lichamen vereenigd en zij stonden op uit het graf en heerschten gedurende het duizendjarige rijk met Christus. Het volgende vers zegt dat duidelijk, want er wordt daar van de overige dooden gesproken die eerst later, na de duizend jaren zouden opstaan.

Dat geesten buiten het lichaam kunnen bestaan en leven is duidelijk. Er wordt in den Bijbel gesproken van booze of onreine geesten, van geesten die uitgeworpen werden, zij moeten dus een bestaan hebben en in de lichamen geweest zijn, anders kunnen zij niet uitgeworpen worden. In Openb. 16 vers 14 wordt van geesten der duivelen gesproken. In Hebr. 1 : 14 worden engelen gediensige geesten genoemd en in Luk. 10 : 20 lezen wij, dat de geesten den discipelen onderworpen waren. Deze voorbeelden toonen duidelijk,

dat geesten een persoonlijk bestaan hebben en buiten een lichaam van vleesch zooals de mensch heeft kunnen leven en bestaan zonder hunne persoonlijkheid of hoëdanigheid te verliezen.

De geest van den mensch is van God gekomen en daarom eeuwig, en zal blijven voort leven ook na den dood van het lichaam. Het lichaam echter is uit sterfelijke wezens (over de lichamen gesproken) geboren en zal daarom sterven. In Heb. 12 : 9 wordt God den Vader der geesten genoemd in tegenstelling van de vaders des vleesch. Welnu uit het eeuwige, het onsterfelijke, uit God, kan alleen het eeuwige, het onsterfelijke voortkomen. In Prediker 12 vers 7 lezen wij: „En dat het stof wederom tot aarde keert als het geweest is, en de geest weder tot God keert die hem gegeven heeft.” De geest sterft dus niet met het lichaam, maar moet dat verlaten om tot God te gaan en dit kan dus niet gezegd worden van iets dat dood is. Als er dus in den Bijbel over dooden die in het graf zijn, of iets dergelijks gesproken wordt, dan heeft dit betrekking op het sterfelijke alleen, dat is het lichaam.

Dat de opstanding alleen betrekking heeft op het lichaam en niet op den geest als voortkomende uit het graf of den dood, zal duidelijk worden bij het aandachtig lezen des Bijbels en zoo ook van I Cor. 15. De opstanding is een hereeniging van geest en lichaam. De geloovigen zien met verlangen uit naar de opstanding, omdat alleen wanneer geest en lichaam vereenigd zijn, en niet meer door den dood zullen gescheiden worden, de volle zaligheid genoten zal worden en den getrouwen beloofd. De opstanding is niet alleen voor de geloovigen, maar ook voor de goddeloozen. De Bijbel is zeer duidelijk in betrekking tot dit punt en de menschen zullen na de opstanding, als geest en lichaam vereenigd zijn, geoordeeld worden. Openb. 20; Dan. 12 : 2; Matt. 25 : 31—46; Hand. 24 : 15; Rom. 2 : 3.

Omtrent de onsterfelijkheid van den geest kan nog veel gezegd worden, maar wij gelooven dat deze weinige opmerkingen van nut zullen zijn.

W. J. DE B.

GROETENIS AAN DE HEILIGEN IN DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

De Zendelingen in deze Zending zenden een hartelijke Nieuwjaarsgroet aan de leden der Kerk in de verschillende conferentiën, en wenschen door middel van „De Ster” het tijdschrift der Heiligen, hunne achting en dank aan u allen toe te brengen, voor de hulp en ondersteuning hun verleend in de prediking van het Evangelie des Koninkrijks.

Wij zijn in het verloopenen jaar ruimschoots gezegend geworden, en het werk des Heeren heeft rasse schreden voorwaarts gemaakt, en door de hulp der Heiligen hebben Zendingen gelegenheid gehad, met menschen in aanraking te komen, en het Evangelie te prediken, die misschien niet hadden bereikt geworden met traktaatjes of anderszins. Ook zijn hunne woningen open geweest zoodat wij konden spreken over het plan van zaligheid met vrienden die geen gelegenheid hadden, ons in hun eigen woningen te ontvangen.

Wij allen hebben ook ondervonden, dat een familie of huisgezin, gevonden door een onzer leden, reeds vrienden zijn, en wanneer er vriendschap bestaat, dan volgt geloof daarop zeer spoedig, en wanneer geloof aanwezig is in diegenen die het woord Gods prediken, dan zal het zaad dat verspreid wordt, spoedig wortel schieten, groeien en vrucht voortbrengen. Ook wederom wordt de Schrift vervuld, wanneer onze zendingen hier voleindigd zijn in dit land en wij huiswaarts keeren, en gevraagd wordt heeft het u aan iets ontbroken? dan kunnen wij openlijk zeggen, neen, Heere aan niets, zelfs de duivelen zijn ons onderworpen geweest. En de Heere wrocht mede door teekenen en wonderen.

Daar bestaat veel vooroordeel in de wereld, zooveel zelfs dat sommige menschen bevreesd zijn onze literatuur aan te nemen en te lezen.

De Heiligen kunnen veel van dit vooroordeel wegnemen, door hun getuigenis aan de wereld mede te deelen door woord en daad en belangstelling op te wekken, onder familie en vrienden, om het evangelie van Christus te onderzoeken. Vele vrienden zijn dit jaar gewonnen onder allerlei klassen des volks. En wij hopen en bidden ernstig, dat het goede werk moge voortgezet worden.

Moge de God des Hemels en der aarde u allen zegenen, beide geestelijk en maatschappelijk, en mogen wij te zamen met onvermoeide pogingen voortgaan het werk des Heeren te verbreiden en onze beste krachten gebruiken terwijl het dag is. Het Evangelie des Koninkrijks moet gepredikt worden tot een getuigenis allen volken. Mogen wij als heilanden staan en verlossers op den Berg Zions — en onze kleederen vrij zijn van het bloed onzer mede-natuurgenooten. Wij wenschen u allen nogmaals een zegenrijk gelukkig nieuwjaar en wij blijven uwe Broeders de zendingen in de Nederlandsch-Belgische Zending,

Namens het Comité der Zendingen,

JOHN K. MEIBOS.

EEN BELANGRIJK VRAAGSTUK.

door Pres. JOSEPH F. SMITH.

Een geneesheer die verlangt „te weten het Evangelie,” hetwelk hij erkent waar te zijn, vraagt een juist antwoord in betrekking tot een belangrijk vraagstuk, opdat hij als een Heilige der laatste Dagen moge weten welk standpunt in te nemen aangaande deze zaak.

Hij zegt, dat hij, geneesheer zijnde, gedwongen is uitdrukkingen te hooren, onmiddellijk van personen zelf komende, in betrekking tot een vraagstuk, dat hij werkelijk belangrijk acht. Het is omtrent het onderwerp dat President Roosevelt „geslachts zelfmoord” noemt. De dokter zegt, dat zeer vele menschen, zelfs onder de Heiligen der laatste Dagen, de gedachte hebben, dat ouders het getal hunner kinderen moeten bepalen; dat zij niet de middelen zouden zijn, om kinderen in de wereld te brengen, tenzij „zij in staat zijn in alle opzichten te voorzien in de behoeften hunner kinderen in overeenstemming met de hedendaagsche eischen;” dat het tegengaan van het voortbrengen van kinderen gerechtvaardigd is, zelfs waar ouders lichamen sterk zijn en gezond, indien er maar geen misdadige dingen gedaan worden. Hij stemt toe, dat er zonder twijfel middelen zijn, waardoor het mogelijk is, zonder de toevlucht te nemen tot erkende misdadige maatregelen, waardoor iemand zijn gezin zoo volkomen kan bepalen als dit in Frankrijk gedaan wordt.

Hij vraagt dan: „is het goed en recht in de oogen van God voor ouders, om opzettelijk te voorkomen, onverschillig met welke middelen, dat de geesten, de zonen en dochteren van onzen Hemelschen Vader aardsche lichamen ontvangen? Ik spreek natuurlijk alleen in betrekking tot ouders, wettelijk gehuwd en voornamelijk Heiligen der laatste Dagen.”

Als algemeene regel is het antwoord op deze vraag zeer nadrukkelijk ontkennend. Ik aarzel niet te zeggen, dat het tegengaan verkeerd is. Het heeft als gevolg zeer veel maatschappelijke ondeugden. Het vernietigt de zedelijkheid van een volk en natie. Het verwekt zelfzucht in de harten van mannen en vrouwen en verbastert hunne natuurlijke eigenschappen van liefde en dienstwilligheid, deze veranderende in haat en afkeer. Het veroorzaakt dood, verval en ontaarding inplaats van leven, groei en vooruitgang. En ten slotte, het minacht of verklaart nietig het groote gebod van God aan den mensch: „vermenigvuldig en vervul de aarde.”

Ik spreek nu over den normalen, gezonden man en vrouw. Maar, dat er zwakke en ziekelijke menschen zijn die naar wijsheid,

overleg en het gezond verstand, als uitzonderingen beschouwd kunnen worden, versterkt den algemeenen regel. Het is niet noodig, om in bijzonderheden te treden in betrekking tot het geoorloofde van voorbehoedmiddelen in die gevallen, alleen wil ik zeggen, dat volgens mijn inzicht, zelfs niet in die gevallen, voorbehoedmiddelen wettig zijn, uitgenomen geheele onthouding.

Er is eveneens een gelijksoortig kwaad, dat te velen voorstanders heeft onder de jonge mannen in de Kerk. Het is eenen aangroeiende neiging, om het huwelijk uit te stellen, vaak eindigende in een ongehuwden staat. Dit wordt een van de grootste maatschappelijke kwalen van ons land, en ons eigen volk is de schadelijke gevolgen niet ontkomen. Dit heeft meest betrekking op hen die financieel het best kunnen huwen: de zoogenaamde betere en meer ontwikkelde klasse van jonge mannen, de vooruitstrevende klasse, van wie het misschien het meest verlangd kan worden, dat zij de ouders worden van het komend geslacht. Personen die er goed mede bekend zijn hebben gezegd, dat uitgenomen de toevoer van emigranten, er geen toename is van het volk in dit land. Verslagen getuigen, dat bijna de helft van hen die geboren worden, sterven alvorens volwassen te zijn; en dat om onze tegenwoordige bevolking te behouden, waarvan in Amerika niet gezegd kan worden dat zij overtollig is, is het de plicht van iederen lichamenlijk volwassen, verstandelijk en zedelijk gezonden man te huwen en kinderen te hebben.

Maar wat is het geval? Er zijn scharen van gehuwde lieden die door zelfzucht en voorbehoeding of geen kinderen hebben, of op zijn hoogst één of twee; en daarbij, er is een toenemend aantal mannen die het huwelijk uitstellen totdat zij ongehuwd blijven, wat vaak zedelijk verval beteekent. In een land van goede gelegenheden als het onze, is het niet wettig voor mannen die eigenschappen bezittende, zich te verontschuldigen, om geldelijke redenen het huwelijk uit te stellen; of, gehuwd zijnde, het geboren worden van kinderen te voorkomen. Het is een lafhartige uitvlucht, onbehagelijk in het oog van God, en een zeer ernstig kwaad zoowel als maatschappelijk verlies voor de maatschappij en het volk.

Imp Era.

DE OPSTANDING. — Met betrekking tot de opstanding wil ik slechts zeggen, dat alle menschen uit het graf zullen voortkomen zooals zij neêrgelegd zijn, hetzij jong of oud; er zal tot hunne lengte niet eene el toegedaan worden, noch afgedaan; allen zullen verrijzen met geest, en niet met bloed, in hunne lichamen.

JOSEPH SMITH.

DE HEUVEL CUMORAH.

HET BOEK VAN MORMON.

„EN ZU ZULLEN EEN WORDEN IN MIJNE HAND
[ZECH. 37:19.

In dit jaar 1909 is het tachtig jaren geleden sedert het Boek van Mormon in Amerika uitgegeven werd, want dit had plaats in het jaar 1829, in den Staat New-York. Er is geen ander boek, de Bijbel uitgezonderd, dat zooveel bestreden is en dat van zooveel beteekenis is voor de wereld als dit boek. Het is eene vertaling van metalen

platen, door Joseph Smith in de helling van den heuvel Cumorah gevonden. Deze heuvel heeft eene gewichtige plaats vervuld in de geschiedenis der volken, waarvan de Roodhuiden afstammelingen zijn, zooals in het Boek van Mormon gelezen kan worden. Wij bieden onzen lezers hiernevens eene gravure van genoemden heuvel aan.

Een engel Gods had Joseph Smith op 21 September 1823 geopenbaard waar deze platen verborgen waren en wat zij bevatten. Den volgenden dag bezocht hij de plaats en zag de platen. Maar eerst vier jaren later, op 22 September 1827, ontving hij dezelve. Met de platen ontving hij tevens een Urim en Thummim, een instrument waar ook in het Oude Testament van gesproken werd; en met behulp van dit instrument en door goddelijke inspiratie vertaalde hij de graveeringen op de platen.

Zoodra het vinden dezer platen bekend werd, was vervolging en hoon het lot van dezen jongeling, maar onverschrokken ging hij voort met het vertalen van het werk, en in Maart 1829 verscheen reeds de eerste uitgave in de Engelsche taal.

Een zekere Martin Harris ontving van Joseph Smith een afschrift van eenige der hieroglyphen met hare vertaling. Deze toonde hij aan Prof. Anthon die, na ze onderzocht te hebben, de vertaling goed keurde en tevens verklaarde, dat de schriftteekens echt waren. Hij schreef een certificaat en gaf het aan Martin Harris. Maar toen Prof. Anthon vernam, dat Joseph Smith deze platen door de bediening van een engel had ontvangen, vroeg hij het certificaat van Martin Harris terug en verscheurde het, zeggende, dat engelen niet tot de aarde kwamen om zulke dingen te doen.

Het Boek van Mormon bevat ongeveer 600 pagina's en wordt aldus genoemd, omdat een profeet, Mormon, die ongeveer vierhonderd jaren na Christus in Amerika leefde, een beschrijving en uittrekselen maakte van verschillende verslagen, die door

mannen Gods in Amerika opgeschreven waren. Het geeft ons de geschiedenis van een kolonie Israëlieten, die ongeveer zeshonderd jaren vóór Christus door God naar Amerika geleid en aldaar tot een groot volk werden. De hedendaagsche Indianen — Roodhuiden — zijn de nakomelingen van deze volksplanting. Het bevat tevens een verslag van een kolonie, die door God ten dage van de spraakverwarring, met den bouw van den toren van Babel, naar het westelijk vasteland geleid werden.

Door overleveringen der Roodhuiden, door het ontdekken van ruïnen en steden, tempels en vestingwerken, worden steeds meerdere bewijzen gevonden voor de waarheid van de beweringen van het Boek van Mormon. Het Boek van Mormon bevat het Evangelie van Jezus Christus, dat volgens Openb. 14 : 6, 7 in het laatste der dagen door middel van een engel zou hersteld worden. Het is dus een van de gewichtige gebeurtenissen, welke vóór de komst des Heeren zouden plaats hebben. En nu ongeveer tachtig jaren na het voortbrengen van dit Boek, kunnen wij zien van welk groot gewicht het geweest is voor de menschen.

Velen zijn door een biddend lezen van dit goddelijk verslag overtuigd geworden van de goddelijkheid van dit Boek en van het werk door Joseph Smith aangevangen. Een ieder die in oprechtheid des harten, met het doel waarheid te vinden, dit Boek leest, zal er door gezegend worden. Licht en waarheid is door dit Boek onder de volken verspreid geworden, daar het in vele talen vertaald en uitgegeven is.

In het jaar 1890 zag de eerste Nederlandsche uitgave het licht. Het is door J. W. F. Volker vertaald in de Nederlandsche taal en uitgegeven door Francis A. Brown. In dit jaar zal de tweede Nederlandsche uitgave, in een oplaag van 5.000 exemplaren verschijnen. Deze uitgave is herzien en in vele opzichten verbeterd. Aangezien er veel werk aan verbonden is, zoo zal het wel ongeveer in het najaar verschijnen.

Al zeer spoedig werden er vele valsche geruchten verspreid in betrekking tot den oorsprong van het Boek van Mormon, maar de valscheheid van allen is duidelijk bewezen geworden. Een van die beschuldigingen, welke ook nu nog door velen in Nederland aangevoerd wordt is, dat het Boek van Mormon een omwerking is van een handschrift van zekeren S. Spaulding, maar ook de onwaarheid dezer bewering is duidelijk bewezen. Het handschrift van S. Spaulding is gevonden en gedrukt geworden, maar het Manuscript is in de bibliotheek van het College te Oberlin, Ohio. Tevens zijn de inwendige en uitwendige bewijzen van de echtheid van het Boek van Mormon overvloedig.

Al zeer spoedig na het publiceeren van het Boek van Mor-

mon werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen opgericht, op 6 April 1830. In hetzelfde jaar echter, waarin het Boek van Mormon uitgegeven werd, hadden er andere gewichtige gebeurtenissen plaats.

Op 15 Mei 1829 werd Joseph Smith en O. Cowdery door een engel, Johannes den Dooper, tot het Aäronische priesterschap verordineerd en werden zij door elkander gedoopt, dit de eerste doopplechtigheid en verordineering zijnde in deze laatste dagen verricht op Gods bevel door daartoe gemachtigde personen. In hetzelfde jaar, nog binnen twee maanden na de eerste verordineering werd het Melchizedeksche priesterschap hersteld, door de engelen Petrus, Jacobus en Johannes, die hetzelfde door oplegging der handen aan Joseph Smith overdroegen. Ook werd in hetzelfde jaar een openbaring gegeven in betrekking tot het verkiezen van apostelen en het bestuur der Kerk.

Met het voortkomen van het Boek van Mormon zijn tevens vele vroegere profetieën vervuld geworden, zooals Jes. 29: 3—24 en Ez. 37: 16—19. Het Boek van Mormon is het hout van Jozef en de Bijbel is het hout van Juda en deze beide houten, of geschriften, zijn nu één geworden, te zamen gevoegd, en zijn een groot bewijs van de herstelling van het eeuwig Evangelie.

VERPLAATST.

Ouderling Erastus J. Rudd van de Arnhemsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling J. R. Stringham van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling J. H. Carstensen van de Groningsche naar de Rotterdamsche.

HET DUIZENDJARIGRIJK. — Christus en de verrezene Heiligen zullen over de aarde regeeren gedurende de duizend jaren. Zij zullen waarschijnlijk niet op de aarde wonen, doch zullen een bezoek brengen wanneer het hun behaagt, of wanneer het noodig is die te beheerschen. Er zullen onrechtvaardige mannen op aarde zijn gedurende de duizend jaren. De heidensche natiën, die niet willen opkomen om te aanbidden, zullen met de oordeelen Gods bezocht worden, en moeten eindelijk van de aarde verdelgd worden.

JOSEPH SMITH.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op den avond van 9 December hield Ds. ten Broek van de Hervormde Kerk te Groningen eene lezing in het Militair Tehuis aldaar. Zijn onderwerp was, „Iets over de Mormonen”. Hij mengde enkele waarheden uit de leer met vele valsche en misleidende dingen, en wilde beweren, dat wij erger dan de Heidenen zijn. Zijn rede bestond meestal uit beschuldigingen tegen de leiders en was het gemakkelijk waarneembaar, dat hij meest al zijne inlichtingen uit boeken had overgenomen, welke door de vijanden van dit werk zijn geschreven. Er werd den zendelingen geen gelegenheid geschonken vragen te doen of zich te verdedigen. Doch zij gaven vele boekjes en traktaatjes uit op straat na de vergadering. Het schijnt dat dit nog meer belangstelling aldaar zal verwekken in onze boodschap.

Eenige dagen na de lezing gehouden door Ds. ten Broek te Groningen, hebben Pres. Meibos en Ouderling Geo. C. Mathews hem aan huis bezocht. Zij werden hartelijk ontvangen en hebben samen gesproken gedurende ongeveer twee uren. Later hebben zij opnieuw een bezoek bij hem gebracht, toen hij een Boek van Mormon kocht. Verscheidene beginselen werden besproken. De zendelingen werden uitgenoodigd hem verder te bezoeken.

Ouderlingen D. F. Davis Jr. en Thos. E. Caffall zijn aangevozen het werk in Vlaardingen te aanvaarden. Hun adres is Parallelweg 10.

Sedert ons laatste bericht zijn er gedoopt, te Amsterdam, 1ste wijk 6 personen, 2de wijk 5, te Brussel 3, te Dordrecht 6, te Den Haag 3, te Rotterdam 2, te Deventer 1, te Leiden 1.

Op Maandagavond, 14 December werd eene buitengewone vergadering gehouden te Kampen. Ds. Schuurman van de Gereformeerde Kerk had geholpen de bijeenkomst te adverteeren door eene „waarschuwing” te plaatsen in de Kamper Kerkbode tegen het bijwonen van deze vergadering. Het gevolg van het adverteeren van de bijeenkomst was, dat de zaal stampvol was, ongeveer 350 personen waren aanwezig, en omtrent 150 konden niet binnen komen. Een goede geest heerschte. Ouderling B. Tiemersma van Leeuwarden vertelde van zijne aanneming van het Evangelie, terwijl hij Gereformeerd was, en besprak verscheidene grondbeginselen der Kerk. Pres. J. N. Lybbert hield toen eene rede over de Godheid en de eerste beginselen. 155 boekjes werden verkocht, en vele traktaatjes uitgedeeld.

Er werd ook eene buitengewone vergadering gehouden in de Harmonie-zaal te Zwolle, op Woensdagavond 16 December. Ongeveer 250 personen waren tegenwoordig, en bijna 150 meer konden niet toegelaten worden. Zeer goede aandacht werd betoond aan de redevoeringen van Ouderling B. Tiemersma en Aart J. Neuteboom. 100 boekjes werden verkocht na de vergadering. De couranten aldaar gaven een goed verslag dezer vergadering.

Op Zondagavond 20 December had eene buitengewone bijeenkomst plaats in ons lokaal te Deventer. Ongeveer 60 personen waren tegenwoordig waarvan het meerendeel vreemdelingen waren. In deze vergadering waren Ouderling Neuteboom en Pres. Lybbert de sprekers.

De zendelingen werkzaam te Rijssel (Lille) Frankrijk, hebben op het oogenblik verscheidene goede vrienden die zij verkregen hebben door hunne traktaten. Zij bezoeken geregeld 8 families die allen belangstellen in hun boodschap.

De toestand in Brussel is op het oogenblik bemoedigend. De vergaderingen worden geregeld beter bezocht dan bijna ooit te voren. Eene vergadering gehouden Maandag avond, 21 Dec. 11., waar Pres. Sylvester Q. Cannon en Conf.-Pres. Nielson aanwezig waren, werd benevens door de leden ook door 8 vreemdelingen bijgewoond. In de laatste weken zijn er gewoonlijk van 7 tot 11 vreemdelingen aanwezig.

Op Zondag 13 Dec. 1908 werd er eene bijzondere samenkomst gehouden te Dordrecht in het gewone vergaderlokaal. Ouderling W. J. De Brij sprak over „Utah en de Mormonen”. Er waren ruim 200 personen aanwezig, waaronder ongeveer 140 vreemdelingen. Met groote aandacht werd geluisterd en na afloop werden 60 boekjes en enkele traktaatjes uitgereikt.

Op Zondag 27 December werd er wederom eene bijzondere vergadering gehouden te Dordrecht in het gewone vergaderlokaal. Ouderling W. J. De Brij sprak over het onderwerp: Is er verlossing voor de dooden? Er waren ruim 100 vreemdelingen aanwezig. Vele boekjes werden door de zendelingen uitgegeven en eenige adressen verkregen.

Het aantal inteekenaren der *Ster* is weder toegenomen. Br. J. A. Butterworth verkreeg er 1, br. Runia 1, J. J. Mol 1, J. C. Wade 1, C. H. Spencer 1, F. J. Kooyman 1, J. A. Kingdon 1, J. H. Walker 1, J. A. Hooper 2, J. H. Smith 1 en J. H. Govers 1.

AANGEKOMEN.

10 Dec. Ouderlingen Aart J. Neuteboom, van Ogden, Daniel H. Cannon en Carlton Jones, van Salt Lake City, en Thos. E. Caffall van Cannonville, Utah. Ouderling Neuteboom is naar de Arnheemsche, Ouderlingen Cannon en Caffall naar de Rotterdamsche en Ouderling Jones naar de Amsterdamsche Conferentie aangewezen.

24 Dec. — Ouderlingen Jesse B. Flint, van Kaysville, Utah, en Ellis A. Heninger van Stavely, Canade. Ouderling Flint is aangewezen in de Luiksche, en Ouderling Heninger in de Groningsche Conferentie te arbeiden.

OVERLEDEN.

DALLINGA. — Broeder Jurien Dallinga den 14 December te Schildwolde, Groningen. Hij werd geboren 6 Oct. 1829 te Schildwolde, en gedoopt 21 Juni, 1902 door Ouderling B. A. Denkers en bevestigd door Ouderling W. A. Koldewijn.

VREKKE. — Te Rotterdam is op 16 Dec. 1908 overleden Andries Vrekke. Hij werd geboren 18 Aug. 1860, gedoopt 11 Sept. 1891 door T. Mets en bevestigd door D. F. Collett.

GROOTEPAS. — Te Rotterdam is op 15 Dec. 1908 overleden Willem Grootepas, zoontje van L. Grootepas. Hij werd geboren 20 Juni 1907.

INHOUD.

De Boodschap van het „Mormonisme”		Een belangrijk vraagstuk . . .	Blz. 17
aan de wereld van dezen tijd	Blz. 1	Het Boek van Mormon . . .	„ 19
De Salt Lake Tempel . . .	„ 7	Verplaatst . . .	„ 21
De toestand der Zending . . .	„ 9	In ons eigen Zendingsveld . . .	„ 22
De geest van den mensch is		Aangekomen . . .	„ 24
onsterfelijk . . .	„ 11	Overleden . . .	„ 24
Groetenis aan de Heiligen in de			
Nederlandsch-Belgische Zending	„ 15		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B,
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.